

НА КОЛЕДА

Въ края на града има казарма, а задъ нея — високъ хълмъ. Къмъ него отиваха на връхъ Коледа група момчета съ шейнитѣ си. Водѣше ги Савата. Той бѣше не само най-голѣмиятъ между тѣхъ, но и най-умниятъ. Съ него ходиха да сурвакатъ, съ него ходиха и да коледуватъ. Сега тѣ се бѣха наговорили да отидатъ заедружно на парзалката. Всички го слушаха и му се подчиняваха.

Когато по срѣдата на хълма, вече задъхани отъ умора, той извика :

— Дружина, сто-о-о-й! — всички се спрѣха.

— Ха, така! Да си поотдъхнемъ и да си починемъ, — продължи Савата. Я какви езици сте изплезили! На нищо не приличате.

Момчетата се събраха на група и почнаха да си приказватъ.

— Татко разправя, че има голѣма криза, — обади се Илчо. А азъ никога не съмъ изкарвалъ толкова много пари по сурваки и по Коледа.

— Че колко си изкаралъ? — запитаха го нѣколко едновременно.

— Не сж малко, тамамъ 85 левчета! И Илчо потупа джеба си, гдето бѣ скрилъ паритѣ.

— И моитѣ не сж малко. Азъ съмъ си събралъ 78 лева, — похвали се Митко.

Заизреждаха се и другитѣ да разказватъ, кой колко е спечелилъ. Най-после се обади водачътъ :

— Пакъ никой не е надминалъ батя ви Сава!

— Азъ съмъ събралъ 116 лв. Ама други години съмъ печелилъ и повече.

Момчетата се заприказваха, кой какво ще си купи. Всѣки бѣ намислилъ вече, какво ще си вземе, и нѣкои заявяваха, че едно левче нѣма да похарчатъ за нѣщо друго.

Когато си починаха добре, Савата изкомандува :

— Ходомъ маршъ! Ама нѣма да тичате! Азъ ще вървя най-напредъ и никой нѣма да ме изпреваря.